

அபிஷேகம் செய்யப்பட்டோரே பிரசங்கிக்க நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்

THE ANOINTED ONLY ARE COMMISSIONED TO PREACH

ஆதார வசனங்கள் : ஏசாயா 61: 1-3

“கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவி என்மேல் இருக்கிறது; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்; இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்குக் காயங்கட்டுதலையும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், கட்டுண்டவர்களுக்குக் கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தையும், நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும் கூறவும், துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யவும், சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்ப்படுத்தவும், அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும், துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும், அவர் என்னை அனுப்பினார்; அவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக்கென்று நாட்டின் நீதியின் விருட்சங்களென்னப்படுவார்கள்” – ஏசாயா 61:1-3.

ஏசாயா தீர்க்கதரிசி இந்த வார்த்தைகளை அவர் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் பேசினார். அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு நமக்குச் சொல்வது போல், “தேவனுடைய பரிசுத்த மனுஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டுப் பேசினார்கள்” என்கிறார். மேலும் அவர், “உங்களுக்கு உண்டான கிருபையைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசனஞ்சொன்ன தீர்க்கதரிசிகள் இந்த இரட்சிப்பைக் குறித்துக் கருத்தாய் ஆராய்ந்து பரிசோதனை பண்ணினார்கள்; தங்களிலுள்ள கிறிஸ்துவின் ஆவியானவர் கிறிஸ்துவுக்கு உண்டாகும் பாடுகளையும், அவைகளுக்குப் பின்வரும் மகிமைகளையும் முன்னறிவித்தபோது, இன்னகாலத்தைக் குறித்தாரென்பதையும், அந்தக் காலத்தின் விசேஷம் இன்னதென்பதையும் ஆராய்ந்தார்கள். தங்கள் நிமித்தமல்ல, நமது நிமித்தமே இவைகளைத் தெரிவத்தார்களென்று அவர்களுக்கு வெளியாக்கப்பட்டது, பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே உங்களுக்குச் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தவர்களைக் கொண்டு இவைகள் இப்பொழுது உங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது” – 2பேதுரு1:21; 1பேதுரு1: 10:12.

நமது ஆதார வசனத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்

என்ற வார்த்தையானது, திருநிலைப்படுத்தல் அல்லது நியமித்தல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இஸ்ரவேலின் பிரதான ஆசாரியர்கள், தொடர்ச்சியாக தேவனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டனர் அல்லது திருநிலைப்படுத்தப்பட்டனர். இங்கு அபிஷேக எண்ணெய் பரிசுத்த ஆவியை அடையாளப்படுத்துகிறது. அவர்களுடைய இராஜாக்கள் தேவனுடைய நிழலான இராஜ்யத்தின் மீது ஆளுகை செய்வதற்காக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டனர். இங்கு கூறப்பட்ட எண்ணெயும் பரிசுத்த ஆவியையே அடையாளப்படுத்துகின்றது. அவ்வாறே மாபெரும் பிரதான ஆசாரியரும் இராஜாவுமாகிய கிறிஸ்து, ஆவியின் அபிஷேகத்தினால் தேவனால் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டவராய் இருந்தார். இது மனுஷருடைய அபிஷேகமல்ல அல்லது, மனிதர்களால் செய்யப்பட்ட அபிஷேகமும் அல்ல.

நமது கர்த்தருடைய விஷயத்தில் இந்த தீர்க்கதரிசனம் துல்லியமாக எப்போது நிறைவேறியது என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்காக யோர்தான் நதிக்கரையில் யோவானிடம் வந்தபோது, அங்கு அவர் தம்மையே தேவனுக்கு பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். அவருடைய இந்தப் பலியை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதற்கு பரிசுத்த ஆவி அவருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதன் மூலமாக வெளியாக்கப்பட்டது. யோவான் ஸ்நானகன் ஒரு புறாவைப்போல பரிசுத்த ஆவி கர்த்தர் மீது இறங்குவதைக் கண்டார். இது யோவானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடையாளம். இதனை வேறு யாரும் பார்க்கவில்லை. பிதாவிடமிருந்து தாம் ஒரு விசேஷித்த அபிஷேகத்தையும் அருளையும் பெற்றுக்கொண்டதை இயேசு அடையாளங் கண்டுகொண்டார். அந்தச் சமயம் துவக்கி மற்றவர்களும் அதை உணரலாயினர். இயேசு அபிஷேகம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பே அற்புதங்களைச் செய்தார் என்று நாம் நினைத்துவிடக்கூடாது. இப்படிச் கூறுவதனால் அந்த சமயத்துக்கு முன்புவரை, அவர் கனிவான வார்த்தைகளைக்கூட பேசாமல், நல்ல செயல்கள் எதுவும் செய்யாமல் இருந்தார் என்பதாக புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால் தேவ சாயலிலிருக்கும் ஒரு மனிதன் முழு அளவில் தேவ ஆவியைப் பெற்றிருப்பதுபோல, அவர் பரிபூரண மனிதனாக அதை அடைந்திருந்தார்.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய விசேஷமான அர்ப்பணிப்பைச் செய்வதற்கும், அவருடைய நியமனம் மற்றும் பிரசங்கிப்பதற்கான உத்தரவைப் பெறுவதற்கும் முன்பாக முப்பது வயதுவரை காத்திருந்த சம்பவமானது, அவருடைய பின்னடியார்களும் பிரசங்கிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்பு முப்பது வயதுவரை

காத்திருக்க வேண்டும் என்பதை அர்த்தப்படுத்தாது. தேவனால் யூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் தேவைகளுக்கு இயேசு தம்மை இணங்கச்செய்வது அவசியமானதாயிருந்தது. ஏனென்றால் ஒரு மனிதனாக இயேசு ஒரு யூதராக இருந்தார். நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழாகப் பிறந்து, அதன் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் கீழ்ப்பட்டிருந்தார். நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழாக முப்பது வயதுவரை முழு மனிதத்துவம் அடையப்படமுடியாது. ஆதாம் பறிகொடுத்த ஜீவனுக்கு பதிலீடாக நம்முடைய ஆண்டவர் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுப்பதற்காக உலகத்திற்கு வந்தார். ஆதாம் ஒரு முழுமையான பரிபூரண மனுஷனாக இருந்தார். மேலும் நமது ஆண்டவர் ஒரு சரியான பதிலீடாக, சரிநிகர் சமான விலையாக இருப்பதற்குமுன்பாக, அவர் ஒரு பரிபூரண மனுஷனாக முதிர்ச்சியடைய வேண்டியிருந்தது.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்கு ஈடுபலியில் எந்த பங்களிப்பும் இல்லை

இந்த கவிசேஷ யுகக் காலத்திலிருக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீஷர்களிடத்தில், காரியம் முற்றிலும் வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. இயேசுவின் மரணத்தின் புண்ணியத்தையும், அவருடன் உடன்-பலி செலுத்துபவராக மாறுவதன் முக்கியத்துவத்தையும் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ளும் முதிர்ச்சியடைந்த சிந்தை பெற்றிருப்பவர்க்கே அர்ப்பணிப்பு பொருத்தமானதாக இருக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் மீட்கும்பொருளைக் கொடுப்பதில் பங்காளிகளாக இருப்பதில்லை. அது கர்த்தருடைய வேலை மட்டுமே. ஆனால் அவருடைய சீஷர்கள்மீது அவருடைய புண்ணியம் அருளப்பட்டு, அவருடைய சரீர அங்கங்களாக அவர்கள் மாறியபிறகு, அந்த சீஷர்கள் உலகத்துக்கான பாவநிவாரணபலியின் ஒரு பகுதியாக இயேசுவோடு எண்ணப்படுவதற்கு, தேவனுடைய மாபெரும் தயவின் செழுமையினால் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த அவருடைய புண்ணியமானது அவர்களின் பலிக்கு அவர்களால் வேறுவகையில் அடையமுடியாத ஒரு வல்லமையை அளிக்கிறது. அவருடைய புண்ணியம் எல்லாவற்றிற்கும் போதுமானதாய் இருக்கிறது. அவருடைய புண்ணியமே அவருடைய சரீரமாகிய திருச்சபை மூலம் உலகை வாங்குகிறது.

கிறிஸ்துஇயேசுவின் மேல் இருந்த அபிஷேகமானது அவருடைய பூமிக்குரிய ஊழியம் முழுவதும் அவருடன் நிலைத்திருந்தது. தேவனுடைய தயவின் முழுமை அல்லது பரிபூரணம் அவருடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் செயலிலும் தங்கியிருந்தது. தேவன் இவருடைய மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார். ஏனென்றால் அவர் யேகோவாதேவனுடைய சகல மகிமையான குணாதிசயத்தின் பூரண மனித பிரதிநிதியாக இருந்தார். இந்தக் கூற்றானது அவருடைய பலி முழுமையாக செலுத்தி முடிக்கப்பட்ட பிறகு, அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததில் நிரூபிக்கப்பட்டது. இல்லையெனில் அவரது பலியின் வேலை தோல்வியடைந்திருக்கும். அவர் மரித்தவர்களின் கூட்டத்தில் இன்னும் தங்கியிருக்க நேர்ந்திருக்கும். மேலும் அவரது மரணத்தால் மனுக்குலத்திற்கு எந்த நன்மையும் ஏற்பட்டிருக்கமுடியாது. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு, பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின்போது மிக உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் ஒரு முழுமையான ஆவியின் ஜீவியாகப் பிறந்தார். இந்த ஜீவதளத்தில் வேறெந்த சிருஷ்டியும் ஒருக்காலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதில்லை. அதுவரைக்கும் யேகோவாதேவன் மட்டுமே தெய்வீக, அழியாத ஜீவனைப் பெற்றிருந்தார்.

நமது ஆதார வசனம் (தலை மற்றும் சரீரமாகிய) முழு கிறிஸ்துவுக்கும் பொருந்தும்

நம்முடைய ஆதார வசனத்தில் கூறப்பட்ட தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகள், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குப் பொருந்தும் என்பதை நாம் எந்த நேரடியான வாக்கியமும் இல்லாமல் ஊகித்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அவர் வளர்ந்த ஊராகிய நாசரேத்தில் உள்ள ஜெபஆலயத்தில் அவர் ஆற்றிய பிரசங்கத்தில் அவர்தாமே இந்த வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டியதைக் காணும்போது, நம்முடைய சிந்தைகளில் எந்த சந்தேகமும் இருப்பதில்லை. அவர் அங்கே எழுந்துநின்று இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பகுதியை உரக்க வாசித்தார். பின்னர் புத்தகத்தை மூடிவிட்டு, “உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேதவாக்கியம் இன்றையதினம் நிறைவேற்றிற்று” என்றார்(லூக்கா 4:16-21). தாம் தான் தீர்க்கதரிசியால் குறிப்பிடப்பட்டவர் என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். இந்தப் பயன்பாடு ஒவ்வொரு வகையிலும் சரியாகப் பொருந்திவருவதாக நாம் காண்கிறோம்.

ஆனால் தீர்க்கதரிசனம் முதலாவதாக இயேசுவில் நிறைவேறி, குறிப்பாக அவருக்குப் பொருந்தப்பண்ணினாலும், அது கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இவர்கள் அவருடைய சரீரமாக ஆவதன் மூலமாக, அவரில் ஒரு பகுதியாக மாறியிருக்கிறார்கள். இது அவர்களின் சொந்த புண்ணியத்தினால் உண்டாகவில்லை.

திருச்சபையின்மீது இருக்கும் இந்த அபிஷேகமானது, கிறிஸ்துவின்மூலம் நமக்கு வருகின்றது. சங்கீதக்காரனால் அறிவிக்கப்பட்டபடி, இது இஸ்ரேயலின் பிரதான ஆசாரியருடைய நிழலில் காண்பிக்கப்பட்டபடி, தலையின்மேல் ஊற்றப்பட்டு, அனைத்து சரீர அங்கங்கள்மீதும் இறங்குகின்றது(சங்கீதம் 133:2). கர்த்தராகிய இயேசு பரமபிதாவிடத்தில் நமக்கான மாபெரும் பரிந்துபேசுபவராக இருக்கிறார். அவரில் மட்டுமே நாம் தேவனுக்கு முன்பாக

நிற்கிறோம். இவ்வாறு நாம் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட குமாரர்களாக, நம்முடைய தலையைப்போலவே பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். அவரைப்போலவே நாமும் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

நமது கர்த்தருடன் அவருடைய சரீர அங்கங்களாக நாம் கொண்டிருக்கிற நமது உயிராதாரமான ஐக்கியத்தைப்பற்றி ஏசாயா தீர்க்கதரிசி கூறியுள்ளார். 49:2-7 வரையிலான வசனங்களையும், அதற்கு விளக்கமாக அப்போஸ்தலர் பவுலால் 2கொரிந்தியர் 6:1,2 வசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதையும் கவனமாக வாசித்துப்பாருங்கள். மேலும் அவரே பின்வருமாறு அறிவிக்கிறார்; “சரீரம் ஒன்று, அதற்கு அவயவங்கள் அநேகம்; ஒரே சரீரத்தின் அவயவங்களெல்லாம் அநேகமாயிருந்தும், சரீரம் ஒன்றாகவேயிருக்கிறது; அந்தப் பிரகாரமாகக் கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார்... நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? நாம் பிட்கிற அப்பம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? அந்த ஒரே அப்பத்தில் நாமெல்லாரும் பங்குபெறுகிறபடியால், அநேகரான நாம் ஒரே அப்பமும் ஒரே சரீரமாயிருக்கிறோம். “நீங்களே கிறிஸ்துவின் சரீரமாயும், தனித்தனியே அவயவங்களாயிருக்கிறீர்கள்” – 1கொரிந்தியர் 12:12; 10:16,17; 12:27.

மீண்டும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் திருச்சபையைப்பற்றி, “நீங்கள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மகிமையை அடையும்பொருட்டாக எங்கள் கவிசேஷத்தினாலே அந்த இரட்சிப்புக்கு அவர் (தேவன்)உங்களை அழைத்தார்” என்று அறிவிக்கிறார். அப்போஸ்தலருடைய ஆவியின் அபிஷேகத்திற்குப்பிறகு, அவர்களால் தங்கள் மீது பிரகாசித்த வெளிச்சத்தில் இரட்சகரின் ஆழமான வார்த்தைகள் எவ்வளவாய் ஒளிக்கிறது. தாம் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு சற்று முன்பு கொடுத்த வாக்குறுதியை எஜமானர் எப்படியாக அவர்களுக்கு நிறைவேற்றினார்! “இன்னும் அநேகங் காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்கமாட்டீர்கள். சத்தியஆவி வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்தும்; அது தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ்சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிக்கும்” என்று அவர் கூறின வார்த்தைகளை நினைவுகூறுகிறோம்(யோவான் 16:12,13). தேவனுடைய ஆழமான விஷயங்களாகிய இவைகளை ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட, ஆவியினால் போதிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகளால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவரைப்போல் ஆவதோடு, அவருடைய மகத்தான மகிமையையும் பகிர்ந்துகொள்வோம். “தேவன் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண் காணாமல்லை, காதுகேட்காமல்லை, அவைகள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றாமல்லை; நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார்; அந்த ஆவி எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய ஆழங்களையும் ஆராய்ந்திருக்கிறது” – 1கொரிந்தியர் 2:9,10 என்று மகிழ்ச்சியோடு அப்போஸ்தலர் அறிவித்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை..

நம் ஆதார வசனத்தை தற்போது பொருந்தச் செய்தல்

“நாம் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் நம்மில் நிலைத்திருக்கிறது” என்று அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் கூறுகிறார். மேலும், “அவர் தம்முடைய ஆவியில் நமக்குத் தந்தருளினதினாலே நாம் அவரிலும்(தேவனிலும்) அவர் நம்மிலும் நிலைத்திருக்கிறதை அறிந்திருக்கிறோம்”. இயேசு, “பிதா அருளிய வாக்குத்தத்தத்தின்படி(திருச்சபைக்காக) பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, இதைப் பொழிந்தருளினார்” என்று அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு அறிவிக்கிறார்(1யோவான்2:27; 4:13; அப்போஸ்தலர் 2:33). இது பிதாவிடமிருந்து, குமாரன் மூலமாய் வருகின்றது. “பிதாவினாலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது, குமாரன் மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது” என்ற பரிசுத்த பவுலின் கூற்றை இது உறுதிப்படுத்துகிறது(1கொரிந்தியர்8:6). நாம் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு, ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

திருச்சபையின் வருங்காலப்பணி

திருச்சபையினுடைய அபிஷேகமானது எதிர்காலப் பணிக்கான அபிஷேகமாக உள்ளது. கிறிஸ்து மற்றும் திருச்சபையின் பணியானது தற்போதைய யுகத்தில் நிறைவேற்றப்படாது. ஆனால் தேவன் யாரை ஏற்றுக்கொண்டாரோ, அவர்களிடம் அவர் ஒப்படைத்திருக்கும் தாலந்துகளை, தற்கால ஜீவியத்தில் அவருடைய ஊழியத்தில் பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறார். அவர்கள் தங்களால் இயன்றவரை இருதயம் நொருங்குண்டவர்களுக்குக் காயங்கட்டி, “துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தைப்” பூசவேண்டும். இவ்வாறாக பிறருடைய துன்பங்களைத் தணிக்க உதவவேண்டும். அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பொருத்தமான வாய்ப்புக்குத்தக்கதாக எல்லோருக்குமே உதவவேண்டும் என்றாலும், அவர்கள் விசேஷமாக கர்த்தருடைய வீட்டாருக்கு உதவவேண்டும். ஆனால் உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பது, ஆறுதல்படுத்துவது எனும் அவர்களின் விசேஷித்த வேலையானது, இராஜ்யத்தில் செய்யப்படும். முழு மனுக்குலமும் கல்லறையிலிருந்து திரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டு, மேசியாவின் ஆளுகையில் அனைத்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உதவிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். தீமையான அனைத்தும் வேரோடு பிடுங்கப்படும், நல்லவைகள் அனைத்தின் வளர்ச்சியானது ஊக்குவிக்கப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்படும்.

தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள் திரைக்கு இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும்போது, அவர்கள் அவருடைய ஸ்தானாபதிகளாக, வரவிருக்கும் இராஜ்யத்தைப் பற்றியும், எல்லா மனுஷர்மீதும் கர்த்தருடைய தயவுகள் பொழியப்பட்டு, அனைவர்மீதும் ஆசீர்வாதங்கள் ஊற்றப்படுவது பற்றியும் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதன் மூலமாக, அவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்கள், இப்போது வாழ்ந்துகொண்டிருப்போர் மற்றும் கல்லறைக்குள் இறங்கினவர்கள் என இருவருக்குமானது என்று அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும். உலகத்திற்கான தேவனுடைய மகத்தான திட்டம், நாம் முன்பு நினைத்ததைக் காட்டிலும் மிகவும் பரந்தது மற்றும் உன்னதமானது. இப்பேர்ப்பட்ட தேவனை நம்முடைய தேவனாகப் பெற்றிருப்பது தகுதியானதே. ஆகவே கர்த்தர் தம்முடைய ஊழியக்காரர்கள் மற்றும் ஊழியக்காரிகள் மீது தம்முடைய ஆவியை இப்போது ஊற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். விரைவில் மாம்சமான அனைவர்மீதும் – முழுமனுக்குலத்தின் மீதும் அதனை ஊற்றுவார் என்று நாம், கேட்கும் காதுள்ள அனைவருக்கும் கூறுவோமாக.

இந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பார், “சாந்தகுணமுள்ளவர்களுக்கு” பிரசங்கிக்கவேண்டும் என்று நமக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கலகம் செய்பவர்களுக்கோ, அலட்சியமானவர்களுக்கோ பிரசங்கிக்கக்கூடாது; இவர்கள் எதிர்காலத்தில் கையாளப்படுவார்கள். கர்த்தருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் அவர்களின் இருதயங்களை வலுக்கட்டாயமாக உடைத்து, அவர்கள் அனைவரையும் திறம்படக் கையாளும். கர்த்தருடைய ஸ்தானாபதிகள், குறிப்பாக எல்லா இடங்களிலும் கர்த்தரைப் பின்தொடர்வதற்கான உணர்வை வெளிப்படுத்துபவர்களையும், உலகப் பொருட்களில் திருப்தியடையாதவர்களையும், ஆனால் சிறந்த, உன்னதமானவைகளுக்காக எங்குபவர்களையும், கற்கும் மனப்பான்மை கொண்டவர்களை மற்றும் அதனை வெளிப்படுத்துகிறவர்களையுமே தேடவேண்டும்.

யார் கர்த்தருடைய நாமத்தில் பேசலாம்

தேவனுடைய நாமத்தில் பேசுவதற்கென்று தெய்வீக நியமனம் பெற்றவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் பேசக்கூடாது என்பதை நமது ஆதார வசனம் உணர்த்துகிறது. மற்றவர்கள் தாங்கள் இதுவரைக்கும் கற்றுக்கொண்ட கதையைச் சொல்லலாம், ஆனால் அவர்களுக்கு கர்த்தருடைய நாமத்தில் பேசுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்டோர் சத்தியத்துடன் தப்பறையைக் கலந்து, நன்மையைக் காட்டிலும் தீங்கையே அதிகம் செய்யக்கூடும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஏனெனில் அந்தச் செய்தியைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள், கர்த்தருடைய ஸ்தானாபதிகளாக இருப்பதற்கு நியமிக்கப்படவில்லை. தேவனுக்கு முன்பாக, மனித நியமனமெல்லாம் ஒன்றுமில்லாததாக எண்ணப்படும். மனித நியமனத்தில் ஒவ்வொரு சபைப்பிரிவும் அதன் சொந்த ஊழியர்களை தகுதிப்படுத்துகிறது. ஆனால் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஊழியர்கள், அவருடைய ஊழியர்களே தவிர தப்பறையின் ஊழியர்களல்ல. அவர்கள் மனுஷருடைய பாரம்பரியங்களுக்கு அல்ல, அவருடைய சத்தியத்தின் ஊழியக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

கர்த்தருடைய நாமத்தில் பேசுவது குறித்து நாங்கள் மேலே சொன்னது, தேவனுடைய உண்மையான திட்டத்தைக் காண்பவர்களைத்தவிர வேறு யாரும் ஒருபாடலைக்கூட பாடக்கூடாது என்று சொல்லும் அளவுக்கு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பதை அர்த்தப்படுத்தாது. உண்மையில் சொல்லப்போனால், தேவனுடைய பிள்ளைகள் சத்தியத்தை அறிவிப்பதில் இருந்து யாரையும் தடுக்க முயற்சிக்கக்கூடாது. அவருடைய நாமத்தில் சிலர் கிரியைசெய்து வருவதை தாங்கள் கண்டதாகவும், அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றாததால் அவர்களைத் தாங்கள் தடைசெய்ததாகவும், இயேசுவிடம் அவருடைய சீஷர்கள் சொன்னபோது, மேற்சொன்ன கொள்கைக்கு ஒரு நல்ல உதாரணத்தை கர்த்தர் கொடுத்தார். “அவர்களைத் தடுக்கவேண்டாம்” என்று கர்த்தர் பதிலளித்தார். இப்படியாகவே நம்மிடத்திலும் இருக்கவேண்டும். சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் எவருடனும், சண்டையின் மூலமாகக்கூட நாம் தலையிடக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்கள் ஏதாவது நன்மை செய்யக்கூடும். சவிசேஷம் என்று தாங்கள் எதை நம்புகிறார்களோ அதைப் பிரசங்கிப்பவர்களைத் தடுப்பதற்கும் நாம் முயற்சிசெய்யக்கூடாது. இது நமக்கான தற்போதைய கட்டளைப்பணியோ அல்லது அதன் எந்த பகுதியுமோ இல்லை. நாம் இன்னும் உலகத்தினை நியாயந்தீர்க்கும் நியாயாதிபதிகள் ஆகவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், தேவனுடைய உண்மையான ஸ்தானாபதிகளாக அல்லது ஊழியர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் அடையாளங் காணவேண்டும்.

தம்முடைய நாவுகள் என்று கூறிக்கொள்ளும் சிலரை, “பொல்லாதவர்கள்” என்று தேவன் அழைக்கிறார். மேலும் “நீ என் பிரமாணங்களை எடுத்துரைக்கவும், என் உடன்படிக்கையை உன் வாயினால் சொல்லவும், உனக்கு என்ன நியாயமுண்டு. சிட்சையை நீ பகைத்து, என் வார்த்தைகளை உனக்குப் பின்னாக எறிந்துபோடுகிறாய்” என்று உரைக்கிறார்(சங்கீதம்50:16,17). தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தஆவியின் அபிஷேகத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களை அங்கீகரிக்காதபோது, அவர்கள் அவரால் போதிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, அவருடைய சித்தத்தைச் செய்யாதபோது, அவர்கள் ஏன் அவருடைய செய்தியைக் கொடுக்க முயலவேண்டும்? மற்றவர்கள் அனைவரும்

சத்தியத்துடன் ஒத்துழைக்கிறதில் அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்யட்டும், ஆனால் இந்த ஒரே வழியில் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவேண்டும். தெய்வீக கட்டளையைப் பெற்ற அனைவரும் நற்செய்தியை பிரகடனப்படுத்தும் அருமையான பாக்கியத்திற்காக சந்தோஷப்படவேண்டும்.

கார்த்தருடைய ஸ்தானாபதிகளாகிய நம்முடைய கட்டளைப் பணியின் பல அம்சங்களில் ஒன்று, “துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்வது” ஆகும். ஆறுதலின் உண்மையான மூலாதாரத்தைக் குறித்துக் கற்றறிந்த தேவபிள்ளைகள் மட்டுமே, வேதாகமம் கூறும் அர்த்தத்தில், உண்மையான ஆறுதல் அளிப்பவர்களாக இருக்க சரியான தகுதி பெற்றிருக்கிறார்கள். மாபெரும் தெய்வீக மருத்துவரால் அவர்களுடைய சொந்த இருதயங்களின் காயங்கள் கட்டப்பட்டு, குணமடைந்துள்ளனர். எனவே தேவனால் மட்டுமே கொடுக்கக்கூடிய தைலத்தை தேவைப்படுகின்ற வாஞ்சையுள்ள இருதயங்களுக்கு, எதனைநோக்கி வழிநடத்துவது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோல், “நமது கார்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனும், இரக்கங்களின் பிதாவும், சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ஸ்தோத்திரம். தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்படுகிற ஆறுதலினாலே, எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும் அகப்படுகிறவர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல் செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங்களிலேயும் அவரே எங்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்” (2கொரிந்1:3,4). ஆகவே மாம்சத்தில் இருக்கும்போதோ அல்லது திரைக்கு அப்பால் நம்முடைய சுதந்திரத்திற்குள் பிரவேசித்த பின்னரோ, நாம் ஆறுதல் அளிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். துக்கத்தினாலும் கவலையினாலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களை உயர்த்தி, அவர்களுக்கு “ஆனந்தத் தைலமாகிய” கிருபையின் செய்திக்கு அவர்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளுக்கு முன்பு

“சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களுக்கு” இந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நாம் ஆறுதல் அளிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். தற்கால சத்திய செய்தியால் ஒளியூட்டப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இன்றைய பரிசுத்தவான்கள் இப்பணியைச் செய்ய சிறந்த தகுதிபெற்றுள்ளனர். இந்தப் புத்துணர்ச்சியூட்டும் செய்தி நம்மிடம் வருவதற்கு முன்பாக, நம்மில் பலர் சீயோனில் துயரப்படுபவர்களாக இருந்தோம். நாம் பிணைக்கப்பட்டிருந்த பெயரளவிலான அமைப்புக்களில் நிலவிய குழப்பம் மற்றும் உலகப்பிரகாரமான ஆவி மற்றும் பஞ்சம் காரணமாக துயரமடைந்தோம். ஆனால் இப்போது நாம் விடுதலையடைந்திருக்கிறோம். மேலும் “பாபிலோன் நடுவிலிருக்கும் அலரிச்செடிகளின்மேல் நம்முடைய கின்னரங்களைத் தூக்கிவைப்பதில்லை”. அவைகள் பரலோகத்தின் இன்னிசைகளுடன் ஒத்திசைவாக்கப்பட்டுள்ளன, அதனால் நம்மால் இப்போது மகிமை வாய்ந்த “மோசே மற்றும் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய பாடலை” ஆவியோடும் புரிதலோடும் பாடமுடியும். ஆகவே இந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியை இன்னும் கேட்டிராத, சீயோனில் துயரப்படுகிற அனைவருக்கும் இந்த சந்தோஷமிகு பாடலில் நம்முடன் இணைந்துகொள்வதற்கேதுவாக, எடுத்துச்சொல்வதில் வைராக்கியமாக இருப்போமாக.

நம்முடைய ஆதார வசனத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முழுச்செய்தியையும் பிரகடனப்படுத்துவதற்கான ஏற்றகாலம் இப்போது வந்தாயிற்று. நம்முடைய கார்த்தர் ஜெப ஆலயத்தில் தீர்க்கதரிசனத்திலிருந்து எடுத்து வாசித்தபோது அவர், “நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாள்” என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர்த்துவிட்டதை நாம் நினைவில் கொள்கிறோம். தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதியை அறிவிப்பதற்கான ஏற்றகாலம் அப்போது வரவில்லை. அதேபோல, “உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேதவாக்கியம் இன்றையதினம் நிறைவேற்றிற்று” என்ற இந்த வார்த்தைகளை அவரால் அப்போது கூறியிருக்கவும் முடியாது. ஏனென்றால் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாள் அப்போது சமீபமாக இல்லாததினால் அவர் அதை அறிவிக்கவில்லை. எனவே எவைகளின் நிறைவேறுதல் அப்போது தொடங்கும் காலமாக இருந்ததோ, அந்த தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளை மட்டுமே அவர் வாசித்தார்.

ஆனால் இப்போது இந்த வேதவாக்கியப் பகுதியை முழுவதுமாக வழங்குவதற்கான ஏற்றக்காலமாக இருக்கின்றது. இந்த மகத்தான நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளுக்கு வெகு சமீபமாக நாம் இருக்கிறோம். செப்பனியா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளை நாம் இப்போது அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். “கார்த்தருடைய நாள் என்கிற சத்தத்துக்குப் பராக்கிரமசாலி முதலாய் அங்கே மனங்கசந்து அலறுவான். அந்த நாள் உக்கிரத்தின் நாள்; அது இக்கட்டும் இடுக்கமுமான நாள்; அது அழிவும் பாழ்க்கடிப்புமான நாள்; அது இருளும் அந்தகாரமுமான நாள்; அது மப்பும் மந்தாரமுமான நாள்; அது அரணிப்பான நகரங்களுக்கும், உயரமான கொத்தளங்களுக்கும் (பலத்த மற்றும் நன்கு வேருன்றிய அரசாங்கங்கள்) விரோதமாக எக்காளம் ஊதுகிறதும் ஆர்ப்பரிக்கிறதும்மான நாள்; மனுஷர் கார்த்தருக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ் செய்தபடியால் அவர்கள் குருடரைப்போல் நடக்கும்படி நான் அவர்களை வருத்தப்படுத்துவேன்; அவர்கள் இரத்தம் புழுதியைப்போல் சொரியப்படும்; அவர்கள் மாம்சம் எருவைப்போல் கிடக்கும். கார்த்தருடைய உக்கிரத்தின் நாளிலே அவர்கள் வெள்ளியும் அவர்கள் பொன்னும் அவர்களைத் தப்புவிக்கமாட்டாது. அவருடைய எரிச்சலின் அக்கினியினால் தேசமெல்லாம் அழியும், தேசத்தின் குடிகளையெல்லாம் சடிதியாய் நிர்மூலம் பண்ணுவார்” –செப்பனியா 1:14–18.

ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாத ஒரு பாடம்

அச்சமும் இருளும் நிறைந்த அந்நாளில், தங்களை விடுவிப்பதற்கான பலத்த கரத்தின் தேவையைக் குறித்து மனுஷர் உணர்ந்துகொள்வார்கள். அவர்களின் பெருமையும், தன்னிறைவும், மண்ணோடு மண்ணாகிவிடும். ஆனால் அந்தப் பயங்கரமான உபத்திரவத்திலிருந்து மனுக்குலமானது தண்டிக்கப்பட்டு, நொறுக்கப்பட்டவர்களாக வெளிவரும். தங்களுடைய சொந்த திட்டங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளின் பாழ்நிலையிலிருந்தும் தோல்வியிலிருந்தும், தங்களுடைய அறியாமை மற்றும் சுயநலத்தால் தங்கள்மீது தாங்களே வருவித்துக்கொண்ட இருள் மற்றும் குழப்பத்திலிருந்தும், பொல்லாத தூதர்களின் வல்லமையிலிருந்தும் வெளியேறி, பூமியின் சகல குடிகளின் ஆசீர்வாதத்திற்காக நெடுங்காலமாக வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய அன்பான குமாரனுடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதன் மூலமாக, அப்போது அவர்களுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெளிச்சம், ஆசீர்வாதம் மற்றும் மீட்டிக்கு நேராக வழிநடத்தப்படுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருப்பார்கள்.

அது என்றென்றைக்கும் மறக்கக்கூடாத பாடமாக இருக்கும். அப்போது இராஜ்யத்தின் ஆளுகைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் தேவனுடைய பிள்ளைகள், மனுஷருடைய நொறுக்கப்பட்ட மற்றும் உடைந்த இருதயங்களின் காயங்களைக் கட்டி, குணப்படுத்தி, ஆசீர்வதிக்கும் தங்களுடைய வேலையைத் தொடங்குவார்கள். தற்கால ஜீவியத்தில் அடைந்த அவர்களின் சொந்த அனுபவமானது, பரிதாபமான, பாவநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட உலகத்துடன் எவ்வாறு அனுதாபம் காட்டுவது என்பதை அவர்களுக்குக் கற்பித்திருக்கும். இப்படியாக மனுக்குலத்தின் காயங்கள்மீது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கீலேயாத்தின் பிசின் தைலத்தை அவர்களால் ஊற்றமுடியும். மேலும் அவர்களால் “சாம்பலுக்குப் பதிலாக சிங்காரத்தைக்” கொடுக்கவும், கண்ணீர் யாவையும் துடைக்கவும், அப்போது ஜனங்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் பரிசுத்த பெரும்பாதையில் படிப்படியாக முன்னேற அனைவரையும் வழிநடத்தவும் முடியும். “கர்த்தரால் மீட்கப்பட்டவர்கள் திரும்பி, ஆனந்தக் களிப்புடன் பாடி, சீயோனுக்கு வருவார்கள்; நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்கள் தலையின்மேலிருக்கும்; சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அடைவார்கள்; சஞ்சலமும் தவிப்பும் ஓடிப்போம்” – ஏசாயா 35:10. திருத்தவே முடியாதவர்கள் மட்டுமே தங்கள்மீது மரண தண்டனையை – இரண்டாம் மரணத்தை, முற்றும் முழுமையான அழிவை மீண்டும் வருவித்துக் கொள்வார்கள். “இவர்கள் நித்திய ஆக்கினை அடையவும், நீதிமாண்களோ நித்திய ஜீவனை அடையவும் போவார்கள்” – மத்தேயு 25:46.
